

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 10893 af 20/07/2006 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse C-28-06 om hjælpemiddel - telefon med telespole - hørehæmmet barn - kommunikationsbehov

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3500240-06

Ankestyrelsens principafgørelse C-28-06 om hjælpemiddel - telefon med telespole - hørehæmmet barn - kommunikationsbehov

Resume:

En telefon med telespole kunne ikke anses for i væsentlig grad at afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad at lette den daglige tilværelse hos en 3-4 års hørehæmmet dreng. Drengens mor var derfor ikke berettiget til hjælp til en sådan telefon som et hjælpemiddel til ham.

Der blev lagt vægt på, at børn i 3-4 års alderen generelt kun i et ret begrænset omfang kunne antages at have et kommunikationsbehov via telefon, samt på at drengen ikke sås at have et behov for at telefonere, der adskilte sig fra behovet hos ikke-hørehæmmede børn på samme alder.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 1187 af 7. december 2005 - § 97, stk. 1, nr. 1 og § 97, stk. 1, nr. 2

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 112, stk. 1, nr. 1 og nr. 2

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om en hørehæmmet dreng på 3 1/2 år, der havde et perseptivt høretab på begge ører. Høretabet, som var angivet til at være på ca. 40 decibel, var behandlingskrævende. Drengen benyttede høreapparater.

Amtet søgte på moderens og drengens vegne kommunen om telefon med telespole. I ansøgningen var det bl.a. anført, at drengen ikke var alderssvarende rent sprogligt. Han havde brug for hjælpemidler, så han ikke sprogligt blev sat tilbage.

Høreklinikken anbefalede bevilling af telefon med telespole til drengen. Det var bl.a. anført, at relativt små børn havde glæde ved at få skærpet deres sanser ved at telefonere, typisk med bedsteforældre. Herved blev der en opmærksomhed på tovejskommunikation. Herudover blev der også peget på princippet om, at handicappede skulle behandles på lige fod med ikke-handicappede samt på, at handicappede skulle integreres i samfundet.

Kommunen meddelte afslag på ansøgningen, idet en telefon med telespole til den 3-årige dreng ikke blev betragtet som et hjælpemiddel, idet den ikke på nuværende tidspunkt i væsentlig grad afhjalp de varige følger af den nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad littede den daglige tilværelse.

Det sociale nævn tiltrådte kommunens afgørelse med den af kommunen givne begrundelse.

Nævnet var således enig med kommunen i, at selv om det af flere årsager, som anført af høreklinikken, kunne være hensigtsmæssigt, at drengen havde mulighed for at benytte en telefon, så var væsentligheds-kriteriet i servicelovens § 97, stk. 1, ikke opfyldt.

Nævnet lagde herved vægt på, at børn i 3-4 års alderen kun i et vist begrænset omfang kunne anses for at have behov for at telefonere.

I moderens klage til Ankestyrelsen var det bl.a. anført, at hun slet ikke kunne forstå, hvorfor nævnet havde fundet, at drengen ikke havde et væsentligt behov for den ansøgte telefon med telespole.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, hvorvidt en telefon med telespole i væsentlig grad kunne afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne hos et 3-4 års barn med nedsat hørelse.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at moderen ikke var berettiget til hjælp til telefon med telespole som et hjælpemiddel til drengen.

Begrundelsen for afgørelsen var, at en telefon med telespole ikke kunne anses for i væsentlig grad at afhjælpe de varige følger af drengens nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad at lette hans daglige tilværelse.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at børn i 3-4 års alderen generelt kun i et ret begrænset omfang kunne antages at have et kommunikationsbehov via telefon.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at drengen, der på ansøgningstidspunktet var ca. 3 1/2 år gammel, ikke sås at have et behov for at telefonere, der adskilte sig fra behovet hos ikke-hørehæmmede børn på samme alder. Det var således oplyst, at han skulle benytte telefonen til at tale med bedsteforældre og andre og til at udvikle hans sprog.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse.